

Til § 13.

Ved Affattelsen af denne Bestemmelse, der afløser § 16 i Landkommunalloven af 1867, har man indskrænket sig til at henviser til den i Følge den bestaaende Skolelovgivning herskende Tilstand, hvorved intet vil være foregrebet med Hensyn til en ny Skolelovgivning.

Til § 14.

Reglen i 1. Stk. svarer ganske til den hidtil i Følge Landkommunallovens § 18, jfr. § 6; 2. Stk., i Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 om kommunale Ejendomsskatter bestaaende Ordning. Det bemærkes i denne Forbindelse, at den første 4-aarige Periode for Fastsættelsen af Forholdet mellem Ligning paa fast Ejendom og efter Formue og Lejlighed, udløber i 1931 og de derefter følgende i 1935, 1939 o. s. v.

I Paragraffens 2. Stk. har man foreslaaet en Bestemmelse, hvorefter det skulde muliggøres i Løbet af en 4-aarig Periode at hidføre en Ændring i det fastsatte Forhold mellem Ligning paa Person og Ligning paa fast Ejendom, idet man dog har søgt at fremhæve, at en saadan Ændring inden for Perioden kun bør finde Sted under ganske særlige Forhold, som ikke med Rimelighed har kunnet forudses ved den oprindelige Beslutning. Herved er bl. a. tænkt paa det Tilfælde, at en pludselig og uforudseelig Stigning i en Kommunes Indbyggertal ved Tilflytning ganske kan ændre Betydningen af det oprindelig fastsatte Forhold mellem Beskatning af fast Ejendom og af Person.

Til § 15.

Bestemmelserne i denne Paragraf svarer ganske til de hidtidige Bestemmelser i § 19 i Landkommunalloven af 1867.

Til §§ 16—17 og 18.

Bestemmelserne i disse Paragraffer svarer i det væsentlige til de hidtidige Bestemmelser i §§ 20 og 22 i Landkommunalloven af 1867. Dog har man i § 17, 2. Stk. fundet det hensigtsmæssigt at foreslaa en Tilføjeelse, hvori gøres opmærksom paa, at Indsigelser med Hensyn til Størrelsen af den Indkomst, der er lagt til Grund ved Skatteberegningen, efter den nugældende Lovgivning skal ske overfor Statsskattemyndighederne efter Reglerne i Statsskatteloven.

Til § 19.

Bestemmelsen i denne Paragraf, hvori det foreslaas, at Fristen for det aarlige Overslags Affattelse og Behandling sættes til henholdsvis 1. og 15. Januar, har Hensyn

til den hidtidige, i Følge § 22, 1. Stk. i Lov Nr. 79 af 20. April 1908 gældende Ordning, hvorefter Overslaget skal undergives 2 Behandlinger, og 2. Behandling bliver at afholde senest den 15. Januar.

Man har derhos ved Formuleringen af nogle nye Regler for Indsendelsen af Overslaget til Amdsraadets Gennemsyn søgt at tilvejebringe bedre Mulighed end hidtil for at dette Gennemsyn kan blive tilstrækkeligt effektivt, saaledes at det gøres lettere for Amdsraadet at bedømme Holdbarheden af de af Sogneraadet vedtagne Overslag.

Man har endvidere foreslaaet, at det udtrykkelig nævnes, at Amdsraadet, naar det maatte vise sig fornødent, kan give et Sogneraad Paalæg med Hensyn til at foretage Skatteudskrivning for at dække et Underskud eller tilvejebringe fornøden Kassebeholdning.

Det maa antages, at en Ordning som den her foreslaaede, hvorefter Amdsraadet ved Gennemgangen af de tilsendte Overslag fører Kontrol med det foreliggende Budgets Holdbarhed og — om det skønnes fornødent — foranlediger, at Skatteudskrivningen forhøjes, har kunnet gennemføres i Henhold til den gældende Landkommunallov; Fremgangsmaaden er, efter hvad Udvalget har erfaret, heller ikke ukendt i Praksis. Man har fundet det rigtigst, at denne Ordning finder Udtryk i Lovteksten. Man har haft under Overvejelse at erstatte den foreslaaede Ordning med en anden, hvorefter Sogneraadene skulde indhente Amdsraadets Samtykke til Optagelse af hvert midlertidigt Laan, men man har ment at kunne lade det forblive ved den foreslaaede Ordning, som den overfor Sogneraadene mindst indgribende.

Det er en Selvfølge, at Ansvaret for Holdbarheden af Sognekommunernes Overslag ligesom hidtil forbliver hos Sogneraadene. Men man henleder udtrykkelig Opmærksomheden paa, at Amdsraadene kan gribe ind i Tide over for Sognekommuner, som »kører med Underskud«.

Til § 20.

Ved denne Bestemmelse har man tilsigtet at gøre det muligt for Sogneraadene i de Kommuner, hvor det skønnes hensigtsmæssigt, at fordele Skatteopkrævningen over et større Antal Terminer i Løbet af Regnskabsaaaret i Lighed med, hvad der i mange Tilfælde har vist sig Trang til i Købstæderne. For det Tilfælde, at Sogneraadet beslutter fremdeles at opkræve Skatten i to Terminer, har man foreslaaet at ændre